

ערפה היא הארץ של הערב רב, שנאמר בהם כי עם קשה ערף הוא, שחרורה לטרונה והחוירה ערף לחמותה, כלוון בעלה של ערפה, יציר הרע, שבאה כליה מפניהם לעוזם, והוא כלוון, ואשתו לילית כליה.

נשמה ונפש, בשדים מחייב בחטאיהם והם מתגברים על האבירים, נשמת חיים מסתלקת מהגוף, והנפש נשארת שם, וכן אמר בה ותגל מרגלותיו, למי? לא צדיק, וזה ברית מלחה, שהוא בועז בז עז, פקיך על יצור, וימד שיש שעורים ויישת עלייה, שוקיו עמודי שש, נשמה אוטם עליה להגן עליה, וברשותה ותלכנה שמייהם, עם השכינה העלונה והתקותנה, ועליהם נאמר ותקראננה לו השכנות שם, לאמר ילד בן לנעמי, זה העמוד האמצעי, שנאמר בו בני בכרי ישראל. בשחתאו ישראל וגרמו להסתלקות השכינה, על השכינה הפתחותנה נאמר ותגל מרגלותיו. דבר אחר ותלכנה שמייהם, הוא מדבר בגוף ונפש, ומאהבת הגוף בשחווא בעל תשובה, תאמר הנפש אליו באשר תמותי אמותה ושם אCKER, ולא תזו נפש בקבר מפנה, ועליו נאמר בהתחלך מנוחה אותך - בעולם הזה, בשכך תשמר עילך - בקבר, ובקיוצאות - לתחיית המתים לעולם הבא, היא תשיחך - זו הנפש לגוף, ומונrho הקדרושה, אם הגוף לא חזר בתשובה והחזר ערכו לתשובה, הנפש נפרדת מפניהם ונקרהת ערפה, והגוף מה נאבד משני העולמות.

אמר לו: זkan זkan, והרי מפני קברים לחנם, והרי אם הגוף

ערפה אימה דערב רב, דאטמר בהון (שמות לד ט) כי עם קשה ערף הוא, דחזרת לסרחנה, וחרות ערף לגבי חמותה, כלוון בעלה ערפה, יציר הרע דאטרא בלילה מניה לעלם, ואיהו כלוון, ואתניתה לילית בלילה. נשמה ונפש כד בר נש איהו מחייב בחובין ומתגברין על אברים, נשמת חיים אסתלקת מן גופא, ונפש אשთארת תפן, ואטמר בה (רות ג) ותגל מרגלותיו, לגבי מאן לגבוי צדיק ורק ברית מלחה, דਆיהו בועז בז עז פקיף על יצירה, וימד שיש שעורים ויישת עליה (שם ט), שוקיו עמודי שש (שיר ה ט). שואית לו עליה לאגנא עליה, ואוקמונה ותלכנה שמייהם בשכינה עליה ותתאה, ועליהו אטמר (רות ד י) ותקראננה לו השכנות שם, לאמר ילד בן לנעמי, דא עמידא דאמצעיתא דאטמר ביה (שמות ד כב) בני בכרי ישראל, כד ח abortו ישראל וגרמו לאסתלקא שכינתא, עליה אטמר בשכינה תפאה ותגל מרגלותיו (רות ג ז).

דבר אחר ותלכנה שמייהם, איהו ממיל ב גופא ונפשא, ומרחימיו דגופא כד איהו בעל תשובה, ימא נפשא לגבה באשר תמותי אמות ושם אCKER (שם א י). ולא תזו נפשא בקברא מניה, ועליה אטמר (משל ו כב) בהתהלך (דף ו ע"א) מנוחה אותך לעלם דין, בשכך תשמור עליך בקברא, ובקיצות לתחיית המתים (נ"א לעולם הבא) היא תשיחך, דא נפשא לגבי גופא, ובוצינא קדישא אם גופא לא חזר בתוייבתא, וחרות ערף לגבי תוייבתא, נפש אטפרש מניה ואתקרי ערפה, וגופא דא אתאבד מתרין עלמין.

אמר לייה סבא סבא, והא כמה קברין למאן,